

jøgarantien i anvendelse. Og det vil også være fremgangsmåden fremover.

Samtidig – og som sagt det allerallervigtigste – vil regeringen selvfølgelig fortsætte sit aktive arbejde for bedre fælles regler om bedre miljø, sikrere arbejdsmiljø og højere fødevarerikkerhed. Det er det daglige arbejde for højere standarder, vi skal se, det holdbare, det langsigtede til gavn for hele området og ikke alene for et enkelt land. Det er dér, vi skal koncentrere vores indsats, og det er faktisk også det, regeringen gør og også og ikke mindst miljøministeren.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Som statsministeren lige har understreget det, har det altid været regeringens politik at satse på at få fastsat bestemmelser på det indre markeds område, der i sig selv sikrer et højt beskyttelsesniveau med hensyn til miljø, arbejdsmiljø, sundhed og forbrugerbeskyttelse, ligesom det var et dansk fingeraftryk, der i sin tid fik indført reglerne på miljøområdet, der sikrer, at man med flertal kan vedtage miljøregler, som giver minimumsbeskyttelse.

Kritikere af EU-samarbejdet har hele tiden advaret os imod, at det høje danske beskyttelsesniveau kunne blive undermineret, når laveste fællesnævner blev indført i EU's miljøpolitik. Heldigvis viser erfaringerne imidlertid, at det er lykkedes ikke bare for Danmark, men Danmark sammen med dem, vi kunne kalde de miljøprogressive lande inden for EU, at trække det europæiske miljø samarbejde i den rigtige retning inden for indre markedsområdet, men jo især inden for den almindelige miljøpolitikens område.

Danmark har været en af drivkræfterne i dette arbejde. Udviklingen i EU's miljøpolitik synes jeg bekræfter, at politikken har været rigtig. For regeringen har det primære altid været at ændre på EU's regler, så man sikrer et højt beskyttelsesniveau, idet – som vi jo alle ved – forureningen ingen grænser kender.

I langt, langt de fleste tilfælde er det lykkedes under forhandlingerne i Miljørådet, i Ministerrådet for indre marked og i Landbrugsrådet at sikre et tilfredsstillende højt beskyttelsesniveau.

Kun i tre tilfælde har det været nødvendigt for Danmark at bruge miljøgarantien, siden den blev indført i midten af 1980'erne. Dette bekræfter, at miljøgarantien er og bør være en undtagelsesbestemmelse eller en nødbremse, som jeg har kaldt den. Man kunne også sige, at

den i mange tilfælde nærmest er en nederlagsbestemmelse, en bestemmelse, som skal kunne bruges, når man har tabt slaget om at nå et tilstrækkeligt højt beskyttelsesniveau i EU's fælles bestemmelser.

Som sådan er den til gengæld meget, meget nyttig og virkningsfuld og er, som statsministeren understregede det, blevet kraftigt forbedret i Amsterdamtraktaten.

Det er derfor overraskende, at Enhedslisten bliver ved med at rejse diskussionen omkring miljøgarantien. Jeg er enig med hr. Keld Albrechtsen i, at selve ordet er fejlagtigt. Det var et propagandafif i 1986 at bruge udtrykket miljøgaranti. Det skulle selvfølgelig have heddet miljøklausulen i indre marked-reglerne, men nu er miljøgaranti altså blevet den folkelige betegnelse.

Men når jeg ikke forstår det, så er det, fordi det er, som om det for hr. Keld Albrechtsen nærmest er blevet sådan, at miljøgarantien er det centrale i EU's miljøpolitik, og at den fælles kamp med miljøprogressive grønne organisationer, faglige organisationer, boligforeninger, græsrodder over hele Europa – og det er vores stærke forbundsfæller – er noget, der kommer i anden række. Det er, som om hr. Keld Albrechtsen foretrækker at sidde tilbage og sige: Ja, lad hele Europa brænde, bare vi har vores egen lille miljøgaranti; der kan vi sikre vores egne regler i Brabrand og det øvrige Danmark.

Jeg respekterer hr. Albrechtsens ret til at have den opfattelse, men den svarer altså ikke til mine holdninger og min internationale baggrund, og den svarer slet ikke til, hvad de internationale miljøorganisationer og grønne bevægelser har af holdninger.

Jeg synes ikke, vi har haft held på alle områder til at sikre det højst mulige beskyttelsesniveau, men i forhold til, at et kvalificeret flertal af lande skal blive enige om noget og der ofte står betydelige økonomiske interesser på spil, så synes jeg faktisk, at vi er kommet ganske langt.

Jeg har sagt, at miljøgarantien er en undtagelsesbestemmelse. Det gør det imidlertid ikke til et ligegyldigt spørgsmål, om vi har en god undtagelsesbestemmelse eller vi har en mindre god undtagelsesbestemmelse.

Under Amsterdamtraktaten satsede Danmark meget hårdt på at gøre miljøgarantien eller undtagelsesbestemmelsen eller miljøklausulen – vi kan kalde den, hvad vi vil – til et bedre red-